

Delo kot kazen

Študija dr. Milka Mikole o žrtvah represivnih ukrepov

Zgodovinski arhiv Celje je izdal študijo svojega arhivista dr. Milka Mikole z naslovom **Delo kot kazen** in s podnaslovom **Izrekanje in izvrševanje kazni prisilnega, poboljševalnega in družbeno koristnega dela v Sloveniji v obdobju 1945-1951.**

V uvodu študije avtor obravnava različne kazni in jih opredeli kot eno najhujših oblik represije komunističnega režima v Sloveniji v vsem povojnem obdobju. Razloge za množično izrekanje teh kazni je treba iskati predvsem v težnji tedanje oblasti, da zagotovi kar največ suženjske delovne sile za iz-

vedbo največjih gradbenih projektov, ki so bili načrtani s prvo petletko. Z delom obsojencev so bili zgrajeni hidroelektrana Medvode, hidroelektrarna Moste-Žirovnica, Titovi zavodi (Litostroj) v Ljubljani, Tovarna glinice v Strnišču pri Ptuj (sedanje Kidričevo)... Obsojenci so pomagali tudi pri graditvi številnih drugih objektov v nekdanjih jugoslovanskih republikah.

Najbolj zanimiv del študije predstavljajo poglavja, ki govorijo o kazenskih ustanovah - kazenskih delovnih taboriščih. Za območje celjskega okrožja je bilo kazensko taborišče ustanovljeno na Te-

harjah. Leta 1946 so tovrstna taborišča nadomestili Kazensko poboljševalni zavodi. Do ustanavljanja novih kazen-

Študijo dr. Milka Mikole Delo kot kazen bodo predstavili danes, v četrtek, ob 12. uri v Zgodovinskem arhivu na Teharski cesti 1 v Celju. Delo, ki na zanimiv in poglobljen način obravnava to problematiko, bo predstavila dr. Mateja Režek z Inštituta za novejšo zgodovino v Ljubljani.

skih delovnih taborišč je v Sloveniji prišlo leta 1949, ko so upravni organi za določene prekrške zoper javni red

in mir začeli tja pošiljati obsojence na poboljševalno in družbeno koristno delo. Ta taborišča je oblast uradno obravnavala kot »delovne skupine«.

Ob koncu avtor spregovori še o kazni prisilnega izгона iz kraja bivanja, običajno v opustele predele Kočevskega. Žrtve teh ukrepov so bile cele družine, neredko pa kar cela naselja. O verodostojnosti vseh avtorjevih navedb v študiji se lahko prepričamo ne le iz opomb o uporabljenih arhivskih dokumentih, ampak tudi iz številnih fotokopij dokumentov.